

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Helligste JEsu, reenheds kilde,

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Helligste JEsu, reenheds kilde,", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. 195. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brorson01-shoot-workid101742.pdf> (tilgået 24. juni 2021)

Anvendt udgave: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*

Nr. 70.

☒ Helligste JEsu, reenheds kilde,
Som ey crystal kand nær afbilde,
Du hellighedens perle-skat,
Da al den glands hos Cherubiner
Og hellighed hos Seraphiner
Er mod dit lys kun som en nat,
Et forskrift er du mig,
Ach dan mig efter dig,
Du mit alting,
JEsu! o nu!
Bø y sind og hu,
At jeg maa vorde reen som du.

☒ 2. O stille JEsu! som din ville
Imod din Fader altid stille
Og indtil døden lydig var,
Saa hielp at jeg i ligemaade
Din ville altid lader raade,
At dannes til dit æres kar,
Giv mig dit eget sind,
At vandre ud og ind
Stille, stille,
JEsu! o nu!
Bø y sind og hu,
At gaae saa stille frem som du.

☒ 3. Aarvaagne JEsu! muntert hierte
I største møye, kamp og smerte

*

☒ - - -

* * 196

☒ Du alletider haver havt:
Du maatte daglig meget lide,
Saa laae du dog om natter tide
I bønnens fyrighed og kraft,
Giv mig et muntert sind,
At trænge altid ind
Ret i bønnen,
JEsu! o nu!
Bø y sind og hu,
At jeg og vaage kand som du.

☒ 4. Mildeste JEsu, overmaade
Livsalig kierlig fuld af naade
Man dig mod ven og fiende saae,
Din naades soel og regne-draabe
Fik og at finde de tilhaabe,
Som skiønnede kun lidt derpaa.
Saa lær o JEsu! mig
Jeg der i ogsaa dig
Ret maa ligne!
JEsu o nu!
Bø y sind og hu!
At jeg maa blive from som du.

☒ 5. Taaligste JEsu, i din pine
Man aldrig saae en bitter mine,
Endskiønt du saa uskyldig leed,

Dit taal var stor og uden ende,
Man saae din iver aldrig brende
Undtagen for vor salighed.
Lær mig det samme spor
Taalmodig, ivrig for
HErrens ære,
JEsu! o nu!

*

✂ - - -

* 197

✂ Bø y sind og hu!
At jeg taalmodig er som du.

✂ 6. Værdigste JEsu! himlens ære!
Du vilde her foragtet være,
Saa dybt fornedret gik omkring
I deres skikkelse, som tiene,
Din Faders roes du søgte ene,
Din egen roes i ingen ting.
Min JEsu! f øer mig ned
I denne ydmyghed,
Altid mere,
JEsu! o nu!
Bø y sind og hu!
At jeg og ydmyg er som du.

✂ 7. O kydske JEsu! reen som lue
Var kydskheds speyl i dig at skue,
Du allerreneste Guds Lam,
I al din forhold, gang og klæder,
I alle dine ord og sæder
Man tugt og ærbarhed fornam.
O! min Immanuel:
Gjør du mit liv og siel
Kydsk og tugtig,
JEsu o nu!
Bø y sind og hu!
At jeg og bliver kydsk som du.

✂ 8. Maadelig JEsu! dine skikke
I ret at nyde mad og drikke
Kand gjøre mig i lidet glad,
At gjøre al din Faders ville,

*

✂ - - -

* 198

✂ Det kunde dig din hunger stille,
Og derfor glemte tiit din mad,
Saa hielp at sielen maa
For alting spise faae,
Kroppen spæges!
JEsu! o nu!
Bø y sind og hu!
At blive ædrue her som du.

✂ 9. Søddeste JEsu! vil du give
Mig naade, at jeg dig maa blive
Nu altid meer og mere liig,
Din Aand og kraft mig giennerntrænge,

At jeg ved dig maa altid hænge,
O hvor vil jeg da blive riig!
Tag hele hiertet ind
Med dit det ædle sind,
Hierte kiere
JEsu o nu!
Drag sind og hu,
At evig være der som du.

*

[X](#) - - -

* 199